

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΠΙΘ. 312.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1845.)

'ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

μα εἰς τὸ ἔξοχον προσὸν τὸ ὁποῖον εἰς ἑαυτὸν ἀντιποδίδει ὁ περιοδικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, ὅμοιος δὲ ἀντιπροσωπεύει δῆθεν τὴν κοινὴν γνώμην, ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ ἀνεξάρτητον, ἀποκαλῶν νῦν μὲν καὶ, ἄλλοτε δὲ μισθωτὸν καὶ ὑποστηρίζοντα τὴν Κυβερνήσαντα τοῦ περιοδικοῦ τύπου.

αἱ καθέσων μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ πολλοὶ πολλοῦ ἀπέδειξαν τὸ ἐναντίον, περιττὸν νομίζομεν νὰ χοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ταυτολογίας. Λέγομεν δὲ μὴ μὴ ἔχων ὁ τύπος οὗτος σύμφωνον μὲ τὴν πολιτικὴν τὴν τῆς Βουλῆς πλειονοψηφίαν, ἥτις καὶ πραγματικῶς καὶ κατὰ νόμον ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινὴν γνώμην ἐξελέγχεται ψευδόμενος, καὶ λαμβάνομεν ὡς θέμα τὸ ὅσον, ἐνασχολούμενοι ν' ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀπομακρύνεται τῆς ἀληθείας.

ἀνεξάρτητος τύπος δύναται κατ' ἡμᾶς νὰ θεωρηθῇ ὅχι ὅς ἐπιδείξει μόνον φιλελευθέρων δῆθεν φρονημάτων πολέμων τὴν Κυβέρνησιν καὶ προσπαθῶν νὰ καταλύῃ τὰ καθεστῶτα, ἀλλ' ὅ μὴ ἐξαρτώμενος ἀπὸ συμπαθείας καὶ ἐλπίδας, καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ συμπαθείας καὶ ταθείας ἐκθέτει γυμνῶν τὴν ἀλήθειαν προσβάλλον δὲ τὰς ἐκρήσεις καὶ ἐπαίνων τὰς καλὰς πράξεις, προσπαθεῖ ὑποφύγει τὸν δυνάστην τοῦ κοινωνικοῦ δεσμοῦ, νὰ ἐξαρτῶται ἡ ἐθνικὴ εὐμερία καὶ εὐκλεία. Ἀλλ' ὅς ἐπιδείξει ἀπὸ ὕληος συμφορὰς, ἐμπνέεται ἀπὸ τῆς καὶ κινεῖται ἀπὸ συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, δύναται μῆτε νὰ θεωρηθῇ μῆτε νὰ ὀνομάζεται ἀνεξάρτητος, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐληπτος.

Ὅταν ὁ συντάκτης ἐφημερίδος ὁποιασδήποτε ἔχη ν' ἔργον καὶ πόρον τοῦ ζῆν τοῦ τὴν ἐφημεριδογραφίαν, οὐταὶ δὲ ἀπὸ ἑκατὸν, δικαστίους ἢ καὶ πλείονας καὶ ὡς πελάτας συνδρομητὰς διὰ νὰ γράφῃ ὅχι ἰδιωτικοῦ πεποίθῃσιν, ἀλλ' ὅ,τι εἰς αὐτοὺς εὐαρεστούμενος μῆποτε τὸν ἐγκαταλείψωσι, καὶ παύσει οὗ ζῆν αὐτοῦ καὶ τὰς οἰκογενεῖας τοῦ πόρος. Ὅταν ἰδοῦν ὅφελος ἀπὸ τὴν πτώσιν τοῦ ἑνὸς πολιτικοῦ ἡμέτερος καὶ τὴν ὑψώσιν τοῦ ἄλλου, ἢ τέλος δεινὸν εὐόμενος ἀπὸ ἀγρία πᾶθη προσπαθῇ νὰ καταστρέψῃ τὸν πολιτικὸν ἐχθρὸν τοῦ διὰ νὰ ὑψώσῃ τοὺς φίλους, δύναται ἐρωτῶμεν, νὰ θεωρηθῇ ὁ τοιοῦτος ὡς ἀνεξάρτητος ἐφημερίδος ἀνεξάρτητος συντάκτης; Ἐνασχόμενος, φίλε ἀνχώνσας, νὰ πληροφορηθῇς ἀκριβῶς τοῦ τίνας εἶναι οἱ συντάκται τοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως περιοδικοῦ τύπου, ποῖα εἶναι αἱ σχέσεις των καὶ κινεῖται αὐτοὺς εἰς τὸ ἐκδίδειν ἐφημερίδας αἵτια, καὶ ὡς θέλεις γνωρίζεις ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ᾔναι ἀνεξάρτητοι οἱ συναδελφοὶ μας οὗτοι, ὡς ἀνοικεῖως καυχῶνται, ὅτι ἀπὸ μεγάλα συμφέροντα, ἀπὸ ὑψηλὰς ἐλπίδας καὶ ἀπὸ ὑπερβολικῆς ἀντιπαθείας καὶ συμπαθείας, ὡς ἐκ τούτου μακρὰν τοῦ νὰ συντελῶσιν εἰς τὸν μέλλον καὶ ἔξοχον τῆς ἀποστολῆς των σκοπὸν, θυσιάζουν τὸν τῶν συμφερόντων, τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν παθῶν τὰ ὑψηλότερα τῆς κοινωνίας μας συμφέροντα.

Ἀλλ' ὅς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν ὅτι ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ συμφέροντα, ἐλπίδας καὶ πάθη, ὅτι ἐν καλῇ πίστει δῆσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἀντεθνικὸς ὁ δρόμος τοῦ ἐνεστώτος κυβερνητικοῦ συστήματος, καὶ ὅτι ἡ πτώσις τοῦ θέλει σώσει τὴν πατρίδα καὶ θέλει τὴν ὑψώσει εἰς τὸν κορυφῶνα τῆς δόξης καὶ τῆς εὐδαιμονίας. Ἀς ὑποθέσωμεν προσέτι πρὸς στιγμήν, ὅτι ἡμεῖς οἱ μὴ ἔχοντες κύριον ἔργον μας καὶ πόρον τοῦ ζῆν τὴν ἐφημεριδογραφίαν, οἱ μὴ μισθούμενοι ἀπὸ φαρμακείας πελάτας συνδρομητὰς διὰ νὰ δημοσιεύωμεν ὅ,τι εἰς αὐτοὺς εὐαρεστεί, ἀλλὰ γράφομεν κατ' ἰδίαν ἡμῶν πεποίθησιν, οἱ μὴ ἐμψυχούμενοι ἀπὸ κολακευτικῆς ἐλπίδας οὐδὲ κινούμενοι ἀπὸ συμπαθείας, ὥστε νὰ θυσιάζωμεν ὑπὲρ αὐτῶν τῆς πατρίδος μας τὰ συμφέροντα δὲν εἴμεθα ἀνεξάρτητοι, καὶ ὅτι ἐν καλῇ πίστει ὑποστηρίζομεν τὴν Κυβέρνησιν τὴν παρανομοῦσαν, τὴν ἐπιβουλευομένην τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν θρησκείαν μας, τὴν ὑποβάλλουσαν τὰς ληστείας, τὰς κλοπὰς καὶ ὅλα τὰ φρικτώτερα κακούργηματα, τὴν καταδικάζουσαν τὴν παιδείαν, τὰ φῶτα καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅτι ὡς ἀμαθεῖς καὶ ἀγροῖκοι δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν πῶσον εἶναι ἀντεθνικὸς καὶ καταστρεπτικὸς ὁ δρόμος τῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα Κυβέρνησις ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῇ κακοήθης καὶ ἀντεθνικὴ εἶναι πάντοτε προτιμητέα τῆς καταστρεπτικῆς ἀναρχίας, ὁ περιοδικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, ὁ ἀνεξάρτητος οὗτος καὶ πεφωτισμένος τύπος ὥρῃ νὰ πείσῃ διὰ τοῦ λόγου τοῦ κοινὸν ὅτι μία νέα μεταπολίτευσις δὲν ἦτο ἔπιφέρει εἰς τὴν πατρίδα μας τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὅτι δὲν ἦτολε διακινδυνεύει διόλου ἢ ἐπικρατοῦσα ἡσυχία καὶ τάξις καὶ ὅτι ἦτολε διαμείνει ἀσφαλὴς ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία ἐκάστου, ὥρῃ νὰ πείσῃ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἤθελον διὰ τὴν διύθυνσιν τῶν πραγμάτων μας, ἦθελον δυνηθῇ νὰ καταστρίψωσι τὴν ληστείαν, νὰ ἱκανοποιήσωσιν ἄνευ προβιδοσμῶν, μεταθέσεων, παύσεων καὶ διορισμῶν τὰς ἀνικανοποίητους ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις τὰς ὁποῖας ἐγέννησεν ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου μεταπολίτευσις, νὰ ἐξοικονομήσωσι τοὺς λογιστάτους ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς στρατιωτικοὺς ἐκτυλίσσοντες κατ' ἐκάστην ἀπαραγραπτα δικαιώματα καὶ ζητοῦντας θέσεις, προβιδοσμούς, συντάξεις καὶ τὰ τοιαῦτα, νὰ σχηματίσωσι πλειονοψηφίαν ἐντὸς τῶν Βουλῶν, χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ ὁ Βασιλεὺς νὰ διαλύσῃ τὴν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ νὰ προσθέτῃ νέας εἰς τὴν Γερουσίαν μέλη, ὅτι δὲ ταῦτα πάντα ἦθελον δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσωσι, χωρὶς νὰ παύσωσι τοὺς ἀντιπολιτευομένους κατ' αὐτῶν διοικητὰς, διοικητικοὺς γραμματεῖς, εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς καὶ λοιποὺς διοικητικοὺς στρατιωτικοὺς, οἰκονομικοὺς, καὶ δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, χωρὶς νὰ παρνομήσωσι, χωρὶς νὰ δώσωσιν ἀφορμὰς ἀδυσωπῆτων παρπόνων, καὶ τέλος χωρὶς ν' ἀναστατώσωσι τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ταῦτα ὥρῃ νὰ ἐνασχοληθῇ ὁ λέγόμενος ἀνεξάρτητος καὶ φιλόπατρις τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, διὰ νὰ πείσῃ καὶ τὸ κοινὸν καὶ ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ πολιτικὸν τοῦ δόγμα, νὰ τὸν δικαιοσύνη καὶ νὰ συμφωνήσωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐνὸς ἀποχρώντως γνωρίζομεν, ὡς καὶ ὅλον τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει, πᾶσα μέγαν καὶ ὑψηλὰν ἰδιαιτέραν συμφέροντα, ποῖα κολακευτικὰ ἐλπίδας, ποῖα ἀγρία πάθη

καὶ ποῖα εἰς πρόσωπα συμπάθειαι παρακινεῖ αὐτὸν, τὸν λέγόμενον ἀνεξάρτητον τύπον, νὰ καταφέρεται ὅχι μόνον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τοῦ Σ Βασιλέως μας, καὶ νὰ διακηρύξῃ καὶ τὸ ἐνεστὼς καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας, θέλομεν κραυγάζει πάντοτε στενωπῶν τῇ φωνῇ κατ' αὐτοῦ καὶ θέλομεν διακηρύττει εἰς τὸ πανελλήνιον, ὅτι ὁ τύπος αὐτὸς ὡς δουλικὸν ὄργανον ξένης πολιτικῆς ἐπιβουλευομένης καὶ τὸ σύνταγμα, καὶ τὴν αὐτονομίαν μας, καὶ τὸ μέλλον μας, καταγίνεται εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος μας.

Παραπονομένος ὁ συναδελφός μας συντάκτης τῆς Καρτερίας κατὰ τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ὅτι ἀπὸ λείσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. φύλλον του, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἀπατώμεθα περιέχει τὸ περί τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως ἄρθρον, δι' οὗ μετ' ἐπιστάσεως ἐνησχολήθη ὁ συναδελφός μας αὐτός νὰ ἐκπλώσῃ τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. ἀγάπην τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀξιοσεβαστὸν αὐτοῦ πρόσωπον σέβας του, ἀγανακτεῖ καὶ λυπεῖται δι' αὐτὸ τὸ συμβῆναι, καὶ ὑπόσχεται ὅτι θέλει ἐκδόσει ἐν νέου τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ἡ ὥφελος ἥτις ἐντεῦθεν ἦτολε προκύψει εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, νομίζομεν ὅτι καὶ τὸ πράγμα αὐτὸ εἶναι μία ἐκ τῶν συνήθων εὐφυῶν ἐφευρέσεων τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπου, καὶ χρησιμεύει ὡς πρόσφασις τοῦ νὰ κατακρίνῃ καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν μὲν ὡς ἐμμέσως παρεμποδίζουσαν τὴν κυκλοφορίαν τοιούτων ὠφελίμων συγγραμμάτων, τὴν δὲ ὡς παρεκτρέπομένην ἀπὸ τὰ καθήκοντά της, διότι καθὼς ἐρθασεν ἐνταῦθα τὸ φύλλον αὐτὸ, τοιοῦτο τρόπον πρέπει ἀναμφιδόλως νὰ ἔρθῃ καὶ ὁ πανταχοῦ ὅπου διευθύνεται. Βεβαιούμεν δὲ τὸν συναδελφόν μας συντάκτην τῆς Καρτερίας ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ δὲν ἐπέφερε τὸ παραμικρὸν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀποτελέσματος, διότι τὸ νοῆμον τῆς Ἑλλάδος κοινὸν ἀποχρώντως ἐγνώρισεν ἡρὴ τὴν ἀρετὴν, τὴν δικαιοσύνην, τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὰ λοιπὰ προτερήματα τοῦ Σ Βασιλέως του, τὸν θεωρεῖ ὡς πατέρα καὶ σωτῆρα του, τὸν ὑπερχαπᾷ, καὶ τὰ αἰσθηματὰ του ταῦτα κάμνεται δύναμις δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ, πολὺ ὀλιγώτερον δύναται νὰ τὰ μεταβάλῃ τὰ γραφόμενα ἐνὸς ὄργανου τοῦ τύπου, μισθωμένου διὰ νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ Βασιλέως του, κατὰ τῆς πατρίδος του, κατὰ τῆς ἐφημερίδας της καὶ κατὰ τοῦ μέλλοντός της.

Τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι καὶ ὁ κύριος συντάκτης τῆς Καρτερίας ὡς καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ του συντάκται τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδων διέρρηξαν τὰ ἱμάτιά των φωνάζοντες κατὰ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου ὅτι ὁ κύριος Παρθένουπουλος ἔκαμεν εἰς τὴν βουλὴν τὴν αὐτὴν πρότασιν, περί βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐξ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ περιμένωμεν πάντοτε ἀπὸ τοιοῦτον τύπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξέλειπε πλέον καὶ αἰδῶς καὶ συνειδήσεις.

Αὐτὸν Πρότασιν γραπτὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκ
σμοῦ δὲν ἐκμύχ. εἰς μίαν μόνον τῶν συνεδριάσεων φιλονι-
κτικῆς γενομένης μετὰ τοῦ Κ. Ψύλλα ἐφ' ἣς ἐψηφισθόρυσσamen,
προφορικῶς ἐπρότεινα τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρθ. 41.

Διὸ καὶ οἱ Γερουσισταὶ ἀπέκλεισαν τὴν φανεράν ψη-
φρομένην. Πρὸς τοῦτον σκοπὸν οἱ Βουλευταὶ ἐπροσέζη-
σαν τὴν φανεράν Μητροπολίτιν; Μὴναι αἱ βίβλεις αὗται τῶν
ἁποστόλων τὴν ἀνάπτυξιν ἐπιφέρω ἥδη ἀρκούν να πείσουν ἔ-

Ὁ Πρωθυπουργὸς σκοπεῖν νὰ καταστῇ δικτάτωρ
προϊαθεὶ διὰ διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν νὰ σχηματίσῃ ἰσχυ-
ρὸν θύναμιν, διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν
αὐτοῦ, εἴτινες τείνουσι εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ συντάγ-
ματος, φωνασκεῖ μέχρι διαρρήξεως ἡ ἀναρχικὴ ἀντιπολί-
τευσις.

Κύρις Συντάκτα του 'Ερμού.

Παρακαλείσθε να καταχωρήσετε την απάντησίν μου ταύτην εις τὸ προσεχές φύλλον σας.
» Μ. Κ. Καράλης.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 400 φύλλον τοῦ 'Ερμού, κατεχώρησα νομικὰ τινὰ ζητήματα, χάριν νομικῆς συζητήσεως, φρονῶν, ὅτι μία τοιαύτη συζήτησις ἡδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ Νόμου. — Μ' ἐγένετο ἀπάντησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 45 φύλλου τοῦ Αἰόλου. Ἐάν αὕτη περιερίζετο, ν' ἀντικρούσῃ τὴν γνώμην μου διὰ νομικῶν ἐπιχειρημάτων, ἤθελα ἀποφύγει πᾶσιν ἀνταπαντήσιν, καὶ ἀναθέσει εἰς τοὺς νομικούς τὴν περὶ τῶν ζητημάτων ἐκτίμησιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀπαντήσας ἀρνείται αὐτῶν τῶν γεγονότων τὴν ἀλήθειαν ἀποκαλῶν με ψευδόμενον, ἀναγκάζομαι ν' ἀνταπαντήσω, ἵνα θέσω τοὺς ἀναγνώστας εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσι περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, ὡς ἐξετίμησαν ἡδὴ τὰ περὶ τοῦ νομικοῦ μέρους.

Περὶ τοῦ 1ου Ζητήματος.

Καὶ πρὶν καὶ αὖθις ἀνέγνων τοὺς ἀναφερομένους συγγραφὰς ὑπὸ τοῦ Ζ. Φ. κλπ, τοὺς εὔρον ὅλους ἀνεξαιρέτως συμφώνους μὲ τὰς σημειώσεις μου, καὶ ἀντιθέτους εἰς τὴν γνώμην μου. ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐξάγεται εἶναι, ὅτι ὁ Ζ. Φ. ὑπέλαβε τὴν λέξιν Demeure ταυτίζουσαν μὲ τὴν νομικὴν σημασίαν τῆς διαμονῆς, Residence ἐνῶ ἡ πρώτη σημαίνει « Une habitation permanente, Le lieu de » l'habitation fixe, et continue. — ἡ δὲ Residence διαμονή, σημαίνει « Le séjour momentané et passager » dans un lieu autre que celui de son domicile » Car. » ré Tome 2, Page 154. » Bioche au mot domicile » Berriat saint Prix — Pigeau, Ferrier, Crivelli, — ἡ νομικὴ αὕτη σύγχυσις παρέπεισε τὸν Ζ. Φ. εἰς ἐναντίαν τῆς ἰδικῆς μου γνώμης.

Ὁ ἀπαντήσας ἀπαιτᾷ ἀπάτην νομικὴν αὐτοφανῆ ὑποστήσας ὅτι οἰκοθεν διέκρινε τὴν διαμονὴν Residence ἀπὸ τὴν κατοικίαν Domicile, ἐνῶ ἡ διαστολὴ αὕτη καθιερεῖται δυνάμει βήτου νόμου, τοῦ ἀρθ. 16 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Περὶ τοῦ περιωνύμου Δικονομολόγου » Berriat saint Prix ὑποβάλλω μόνον εἰς τὸν Κύριον Ζ. Φ. διὰ τοιαύτη εἶναι ἡ ἀξία αὐτοῦ, ὥστε ὁ Νομοθέτης τῆς 'Ελλάδος, ὡς πασίγνωστον, αὐτὸν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔλαβεν ὁδηγὸν περὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἡμετέρας Δικονομίας. — Εὐτυχῶς ὅθεν ἐγὼ, ἂν κατὰ τὴν ἐκφρασίν τοῦ Ζ. Φ. συλεχνάμην μετὰ τοιοῦτου ἐνδόξου νομιδιδασκάλου, εὐτυχῶς καὶ ὁ Ζ. Φ. ἐάν συνεχάνετο.

Περὶ τοῦ 2ου Ζητήματος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀνέφερα, ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162 τῆς 19 'Απριλίου 1845 ἀποφάσεώς του, παραδέχθη, ὅτι ἡ σύμβασις ἀρχιτέκτονος μετὰ ἰδιοκίᾳ του πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίας, εἶναι ἐντολή. — Ὁ Κύριος Ζ. Φ. μὲ ἀποκαλεῖ ψευδόμενον, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας καταχωρῶ τὸ περὶ τούτου ἀπόσπασμα τῆς μνηθείσης ἀποφάσεως, ἔχον οὕτω. »

Σκεφθέν κατὰ τὸν Νόμον.

» Ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων Γεωνοῦλης Ζαρίκος στηρίζει τὴν ἀγωγὴν του, ὅτι ἔλαβεν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον νὰ παρασταθῇ ὡς ἀρχιτέκτων εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ οἰκοδομὴν δύο οἰκίων κλπ. —

» Ἐπειδὴ προκειμένου λόγου, περὶ ἀποδείξεως γεγονότων τῶν ὁποίων εἶναι προφανῶς ἀδύνατος ἡ δι' ἐγγρά-

» φων ἀπόδειξις, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις κλπ.

Περὶ τοῦ 3ου Ζητήματος.

Ἐάν καὶ οἱ νοήμονες, μετὰ τὴν παραβολὴν τῶν ζητημάτων καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ζ. Φ. ἐξέφρασαν τὴν περὶ τούτου γνώμην των, δὲν δυνάμεθα μολαταῦτα νὰ παρασωπῶμεν πῶς ὁ Ζ. Φ. δύναται καὶ λογικῶς νὰ ἐπιμένῃ, ὅτι αἱ γενόμεναι προφορικαὶ συμφωνίαι μετὰ ἀρχιτέκτονος καὶ ἰδιοκίᾳ του, δὲν δύνανται, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐγένοντο προφορικῶς, νὰ γενῶσι καὶ ἐγγράφως. Ὅ,τι τις λέγει δύναται βεβλῆως νὰ τὸ ἐκθέσῃ καὶ εἰς τὸν χάρτην. — Ποῦ λοιπὸν βασίζει τὸν λόγον τοῦτον τῆς ἀδυναμίας, καὶ τῆς κατὰ συνέπειαν ἐξαιρέσεως τοῦ Νόμου; Καὶ ἐπομένως, πῶς δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν περὶ μνηθείαν τοῦ ἀρθ. 304 τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀρθ. 300, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ Νομοθέται ἐβεντο ὡς ἄσυλον τῆς τιμότητος, κατὰ τῆς κακοδομίας;

Περὶ τοῦ 4ου Ζητήματος.

Ὁ Ζ. Φ. ἐμμέσως ὑποκρύπτει καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων τοῦ 4ου Ζητήματος. — Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας καταχωροῦμεν τὸ περὶ τούτου ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3398. ἀποφάσεως τοῦ 'Εφετείου 'Αθηνῶν τῆς 6. 'Απριλίου 1845.

» Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθ. 564 § 2. τῆς Πολ. Δικονομίας δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγὴ ἐάν ἡ ἀγωγὴ ὡρολογητῇ ἐντελῶς, ἐπομένως τὸ διαληφθὲν 'Εμπορικεῖον ὡρεῖται ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἀπαράδεκτον τὴν ἀνταγωγὴν τοῦ ἐρεσιδλήτου, καὶ ἐπὶ ταύτης μόνον νὰ δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ, καὶ ὅχι ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ ἀνταγωγῆς ἀπόφασιν κλπ. — Διὰ ταῦτα παραδέχεται ὡς βέβαιον τὴν ἀπὸ 22. 'Ιαννουαρίου 1845. ἔρεσιν τῆς δικλυτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Σύρῳ ἀσφαλιστικοῦ Καστατήματος ὁ Αἰὼλος κλπ, κατὰ τῆς ἀπὸ 17 'Ιοῦρίου ὑπ' ἀριθ. 53 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σύρῳ ἐμπορικεῖου, καὶ μεταρρυθμίζει τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν κλπ. Ψεῦδομαι ὅθεν ἐγὼ;

Ἡδὴ ἄς μ' ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω πρὸς τὸν Ζ. Φ., ὅτι ἐκ τῶν ἀπλῶν νομικῶν ζητημάτων, ἐκτεθέντων μ' ὀλην τὴν δυνατὴν εὐχρημασίαν δὲν ἡδύνατο νὰ ἐξέλξῃ λογικῶς, πρόθεσιν προσβολῆς κατὰ τοῦ Προέδρου κυρίου Ι. Δεζερῶ, καὶ ὅτι ὁ ἡλικίος του χαρκατῆρ ἐπρεπε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ νὰ παρεκκλίνῃ εἰς ἀνοικεῖους εἰκασίας, ἐκφράσεις, μεγαλαυχίας, προσωπικότητας, καθ' ὅσον μάλιστα ἔχει ἀπέναντί του μίαν κοινωνίαν ἀνωτέραν, τὴν τῆς 'Ερμουπόλεως. Τὸ κατ' ἐμὲ διὰ τῶν νομικῶν ζητημάτων σκοπὸν προέβλεψεν, καὶ προτίθημι νὰ ἐλκύσω τὴν προσοχὴν τοῦ Δικαστηρίου μας συντονώτερον, χάριν τῆς δικαιοσύνης, σκοπὸν λυσιτελῆ τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσε καὶ ἐκτελεῖ πολὺ πρὸ ἐμοῦ ὁ Δικηγόρος καὶ συντάκτης τῆς Νομικῆς ἐφημερίδος, καὶ ἐσχάτως ὁ τῆς Θεμίδος, καὶ παραπέμπω τὸν Ζ. Φ. εἰς τὴν τρίτην σελίδα τῆς Νομικῆς ἐφημερίδος, ἔνθα θέλει ἰδεῖ ὅτι τὰ ζητήματα προσιμιάζονται μὲ τ' ὄνομα τοῦ κατὰ καιρὸν Προέδρου, πρὸς διαστολὴν τῆς Νομολογίας τῶν διαφόρων Προέδρων.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προσωπικοτήτων, πάντῃ ἀνοικεῖων καὶ ἀκαταλλήλων εἰς Νομικὴν συζήτησιν καὶ εἰς ἡλικίους ἀνδρας, ἡ ἡλικία μου ἐπιβάλλει σιωπὴν. Παρατηρῶ μόνον εἰς τὸν Ζ. Φ. ὅτι πρὸ 14 ἐτῶν καὶ ἐπὶ Κυβερνήτου ἀσχολοῦμαι περὶ τὰ Νομικά, μὲ τ' ἀναχωρήσας μου διπλώματα τῶν Κυβερνήσεων, καὶ ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ βεβαιῶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν γινώσκει βεβλῆως. Ἀφ' ἐτέρου εἶναι ἄξιός ἐπαίνου ὁ Ζ. Φ. καθ' ὅσον ἐπροσπάθησε νὰ κρυβῇ ὑπὸ ξίνα στοιχεῖα, ἀπερὲς μνῆναι, ὅτι ὁ ἴδιος συνηθάνθη τὸ ἄτοπον τῆς ἀπαντήσεώς του, καὶ ὅτι ἔχει μὲν ἀρκετὴν ἡλικίαν, πα-

ρεφέρθη ὅμως ἀπὸ στιγμιαίαν ὀρμὴν, ἀλλῶς δὲ ἐὰν ρίξαιτο εἰς νομικὴν συζήτησιν ὡρεῖται ν' ἀντικρούσῃ νερὰ συζητοῦντα.

'Αριθ. 91

Τὸ ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ, Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον 'Ιωάννην Δοξάρ τοῦς ἐμπορικὰς Νικόλαον Γιαγιτζίην καὶ Παρὰ Χ. 'Ανδρέου, παρόντος καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τρίου Σχινᾶ, καλυομένου τοῦ Γραμματέως 'Αλέξ. Α. Καντακίτη.

Συνελθόν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ τὴν πέμπτην 'Ιουνίου 1845 ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐναφορᾷ αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ στασίου Χαλκίτου εισηγητοῦ Δικαστοῦ.

Ὁ μνησθεὶς εισηγητῆς διὰ τῆς ἀπὸ 21 'Ιουνίου πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορᾷ του ἐπίσιν τὴν ἀπὸ τὸ ἀρθρον 510 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου συσάν παρὰ τῶν προσωρινῶν Συνδίκων ἐκθεσιν, περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων καὶ ἐνταῦταικοῦντων δανεισῶν τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς τῶν δανείων των, ἐντὸς τῶν παρὰ τῶν ἀρθ. 503. τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὠρισμένων προθεσμιῶν, ἀπὸ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρᾶξιν του, περὶ τῆς περὶ τῆς μνησθείσης ἐκθέσεως προτεινῶν νὰ δοθῇ εἰς νέα πρὸς ἐξέτασιν προθεσμία.

Σκεφθέν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 510 τοῦ ἐμπορικοῦ ἀφοῦ παρελθον αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων εἶναι προθεσμίαι, οἱ σύνδικοι ἀεὶ λυον νὰ κάμουν περιέχουσιν τὰ δνῶματα τῶν μὴ ἐμφανισθέντων τυνεισῶν, ἡ δὲ ἐκθεσις αὕτη περαινομένη παρὰ τοῦ γητοῦ τοὺς κατασταίνει ὑπερήμερους.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τῆς ἀναφορᾷ τοῦ εισηγητοῦ συνημμένην ἐκθεσιν τῶν σωρινῶν Συνδίκων οἱ κύριοι 'Αλέξανδρος Κουτζοῦ Εὐαγγέλης Ζαγοραῖος, Χ. 'Αντωνίου Μπέζος, Παν. Καλουτᾶς, Γεώργιος Χιλᾶς, 'Ιάκωβος Δαμαλάς, τριος Τσικούριας, Νικόλαος Κοκαλάκης, Στέφαν. Γαλάτης ἄπαντες κατοικοῦντες ἐνταῦθα, εἰδοποιητοῦσαν νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸς ἐξέτασιν τῶν δανείων, ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμένων προθεσμιῶν, ἐνταῦθα ἐνεφανίσθησαν. Ἐπομένως τὸ Δικαστήριον ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 511 τοῦ αὐτοῦ νόμου νὰ δώσῃ πόφασιν νῆαν πρὸς ἐξέτασιν προθεσμίαν.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τῶν μνησθέντων ἀρθρων τῶν ἀρθρων 512. καὶ 513. τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

Παραχωρεῖ πρὸς τοὺς Κ. 'Αλέξανδρον Κουτζοῦ Εὐαγγέλην Ζαγοραῖον, Χ. 'Αντωνίου Μπέζον, Παν. Καλουτᾶν, Γεώργιον Χιλᾶν, 'Ιάκωβον Δαμαλᾶν, μῆτριον Τσικούριαν, Νικόλαον Κοκαλάκην, Στέφ. Κ. Γαλάτην, κατοίκους ἐνταῦθα νῆαν πρὸς ἐξέτασιν δανείων των προθεσμίαν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀρξάμενη ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐνταῦθα διδομένην ἐφημερίδα ὁ 'Ερμῆς.

Τὰ τέλη τῆς σημερινῆς θέλουν ληρῇ ἔκ τῆς πείρας τοῦ πτωχεύσαντος.

'Απεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Σύρῳ τὴν εἰκοστὴν πτην 'Ιουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαροστοῦ πέμπτου ἔτους.

ὁ Πρόεδρος

(Τ Σ) Ι. Δοξάρ

ὁ ὑπογραμματέως Δ. Σχινᾶς

Ὁ Συντάκτης
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

(Διευθυνομένης ἡδὴ ὑπὸ Θ. Προδρόμου)